

Sąd błędnie zinterpretował i zastosował rozporządzenie REACH. Wnosząca odwołanie nadal twierdzi, że decyzja ECHA została wydana ultra vires, ponieważ: i) ECHA nie jest uprawniona do uzupełnienia istniejącej identyfikacji substancji DEPH na podstawie art. 57 lit. c) rozporządzenia REACH nową identyfikacją tej substancji na podstawie art. 57 lit. f) wskazanego rozporządzenia, ii) decyzja ECHA została wydana po przeprowadzeniu niezgodnego z prawem postępowania; oraz iii) wydanie decyzji ECHA stanowi obejście wiążącej prawnie procedury ustanowionej przez Radę i Parlament Europejski w odniesieniu do przyjmowania powszechnie obowiązujących/zharmonizowanych kryteriów identyfikacji substancji zaburzających gospodarkę hormonalną.

2) Sąd błędnie zinterpretował i zastosował zasadę pewności prawa.

Ze względu na to, że: i) decyzja ECHA doprowadziła do powstania niejasnej, nieprecyzyjnej i nieprzewidywalnej sytuacji, która uniemożliwia wnoszącej odwołanie ustalenie dokładnego zakresu nałożonych na nią obowiązków, ii) nie istnieją powszechnie obowiązujące/zharmonizowane kryteria identyfikacji substancji zaburzających gospodarkę hormonalną oraz iii) ECHA nie jest uprawniona do uzupełnienia istniejącej identyfikacji substancji DEPH na podstawie art. 5 lit. c) rozporządzenia REACH identyfikacją tej substancji na podstawie art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH, wniosek Sadu, że decyzja ECHA nie narusza zasady pewności prawa jest błędny.

3) Sąd dokonał kontroli decyzji ECHA, naruszając przy tym wymogi sądowej kontroli decyzji organów i instytucji Unii, a także przeinaczył okoliczności faktyczne i dowody.

4) W wyniku wyżej wymienionych uchybień Sąd naruszył prawa wnoszącej odwołanie oraz zasady zapisane w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i w Kartce praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności prawo do sprawiedliwego procesu, prawo do niezakłócanego korzystania ze swego mienia i zasadę pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2017 r. – Komisja Europejska/Irlandia

(Sprawa C-427/17)

(2017/C 293/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mifsud-Bonnici i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie zapewniając, iż wody zbierane w połączonej komunalnej kanalizacji ściekowej i deszczowej w 14 aglomeracjach są zatrzymywane i odprowadzane celem poddania oczyszczaniu z wymaganiami dyrektywy Rady 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾, Irlandia uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 91/271/EWG, sekcji A załącznika 1 oraz przypisu 1 do tej dyrektywy;
- stwierdzenie, że nie wprowadzając wtórnego lub równoważnego oczyszczania albo nie przedstawiając wystarczającego dowodu na wykazanie w tym zakresie zgodności z dyrektywą 91/271/EWG w odniesieniu do 25 aglomeracji, Irlandia uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 4 ust. 1 i 3 w związku z wymaganiami art. 10 dyrektywy Rady 91/271/EWG i sekcji B załącznika 1 do tej dyrektywy;
- stwierdzenie, że nie zapewniając, iż ścieki komunalne wprowadzane do systemów zbierania ścieków z 21 aglomeracji są poddawane przed zrzutem na obszary wrażliwe bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu niż opisane w art. 4 i zgodnie z wymaganiami sekcji B załącznika I do dyrektywy 91/271/EWG, Irlandia uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 5 ust. 2 i 3 w związku z wymaganiami art. 10 dyrektywy 91/271/EWG i sekcji B załącznika 1 do tej dyrektywy;

- stwierdzenie, że nie zapewniając, iż zrzuty ścieków z oczyszczalni ścieków komunalnych w aglomeracjach Arklow (IEAG_547) i Castlebridge (IEAG_515) podlegają ustanowionym wcześniej regulacjom lub szczególnym zezwoleniom, Irlandia uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 12 dyrektywy 91/271/EWG;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 91/271/EWG zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, aby aglomeracje o określonej wielkości posiadały system zbierania ścieków komunalnych. Jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się na wprowadzenie połączonego systemu zbierania i oczyszczania zarówno ścieków komunalnych, jak i deszczówki, wtedy system ten musi być zaprojektowany tak, by zbierane wody były zatrzymywane i doprowadzane do oczyszczania z uwzględnieniem warunków klimatycznych i wahań sezonowych. W oparciu o dane otrzymane w 7. i 8. okresie sprawozdawczym na podstawie art. 15 dyrektywy, jak też w ramach dyskusji z Irlandią na etapie poprzedzającym wniesienie skargi, Komisja uważa, że Irlandia nie spełnia tego zobowiązania w odniesieniu do 14 aglomeracji z powodu braku systemów zbierania lub z powodu nadmiernych zrzutów.

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 91/271/EWG zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, by ścieki komunalne z aglomeracji o określonej wielkości przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczeniu. Następnie art. 4 ust. 3 dyrektywy zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, by zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych spełniały wymagania określone w sekcji B załącznika I do dyrektywy. Dokonawszy oceny danych przekazanych przez Irlandię, Komisja uznaje, że Irlandia nie spełnia wymagań art. 4 w odniesieniu do 25 aglomeracji z powodu braku oczyszczalni, niewydolności istniejącej oczyszczalni w zakresie oczyszczania całego ładunku generowanego przez obsługiwaną aglomerację, niezgodności z wymaganiami sekcji B załącznika I lub w wyniku nierespektowania art. 3 dyrektywy.

Artykuł 5 dyrektywy 91/271/EWG zobowiązuje ponadto państwa członkowskie do określenia obszarów wrażliwych oraz do objęcia aglomeracji powyżej określonej wielkości odprowadzających do tych obszarów obowiązkiem bardziej rygorystycznego oczyszczania niż opisane w art. 4 zgodnie z wymaganiami sekcji B załącznika I. Dokonawszy oceny danych przekazanych przez Irlandię, Komisja uznaje, że Irlandia nie zastosowała prawidłowo art. 5 dyrektywy w odniesieniu do 21 aglomeracji.

Artykuł 12 dyrektywy 91/271/EWG wymaga, by właściwe władze zapewniły, iż zrzuty ścieków z oczyszczalni ścieków komunalnych będą podlegać ustanowionym wcześniej regulacjom lub szczególnym zezwoleniom. W oparciu o dane dostarczone przez Irlandię Komisja uważa, że Irlandia nie spełniła wymagań art. 12 w odniesieniu do dwóch aglomeracji, w których oczyszczalnie funkcjonują bez ważnego zezwolenia.

(¹) Dz.U. 1991, L 135, s. 40.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 4 maja 2017 r. w sprawie T-744/14, Meta Group/Komisja, wniesione w dniu 15 lipca 2017 r. przez Meta Group Srl

(Sprawa C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Meta Group Srl (przedstawiciel: A. Formica, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie nieważności bądź zmiana wyroku z dnia 4 marca 2017 r., Meta Group/Komisja, T-744/14, ze względu na to, że jest on bezzasadny i Sąd dopuścił się w nim naruszeń prawa;